

[Damsgaard.]

interesse de forslag på dette område fra den højtærede finansminister, som man anede en bebudelse af i fremsættelsestalen.

Jeg tror, at beskatningen og skattereglernes udformning spiller en ganske overordentlig stor rolle for opsparingsviljen og opsparingsmulighederne. Men også på andre felter påvirker det offentlige opsparringen. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne et område, hvor vi i venstre i den seneste tid har kunnet glæde os over en voksende forståelse fra mange sider for ting, som venstre igennem mange år har peget på. Jeg tænker her på folkepensionens nedslagsregler. Disse regler spiller en meget stor rolle for opsparringen, og der er vel ikke noget at sige til, at det indgår i folks overvejelser, at den alderdomsopsparing eller pension, som de gennem et livs opsparring kan sikre sig, blot betyder, at de får så meget mindre i folkepension, når den tid kommer.

Vi kan derfor kun hilse med tilfredshed, at der nu synes at vise sig muligheder for en revision af disse regler. Vi er fuldt ud klar over, at en sådan revision kan betyde, at statens udgifter på denne post øges, og at dens gennemførelse derfor tidsmæssigt må indpasses i den almindelige økonomiske sammenhæng, men vi tror tillige, at en sådan revision kan skabe grundlag for en langt større forøgelse af den private opsparring, og det er vigtigt for os.

Vender vi tilbage til spørgsmålet om den private opsparings skattemæssige stilling, må jeg vist have lov at være en smule skuffet over en vending i den højtærede finansministers fremsættelsestale, som kunne tyde på, at den højtærede finansminister måske endnu ikke er kommet så langt i sin forståelse for den private opsparring, som vi kunne ønske. Der kan jo være noget ulogisk i, at man gang på gang gennemfører skatteforhøjelser med den begrundelse, at den private opsparring ikke er stor nok, for så, når talen er om en forøgelse af den private opsparring, straks at sige: ja men det må sandelig ikke gå ud over skatternes højde.

Derudover tror jeg slet ikke, vi kommer uden om ved fastlæggelsen af den fremtidige skatteudskrivnings størrelse og form helt anderledes end hidtil at inddrage dens virk-

ninger på den private opsparingsvilje og -mulighed. Den private opsparings vilkår er i meget vid udstrækning spørgsmålet om grundlaget for fremover at skabe tilstrækkelige og tilstrækkelig gode arbejdspladser for hele befolkningen.

Derfor trænger en revision både af vort skattesystem og af hele vor skatteudskrivning sig på. Venstre mener, at besparelser på det offentliges udgifter bør indgå på fremtrædende plads i disse overvejelser. For vel vil det offentlige på en række områder fremover stå over for øgede udgifter, men dette forhindrer på ingen måde, at der på andre områder vil kunne spares.

Den højtærede finansminister har ganske vist for nylig udtalt sig i ret afvisende vendinger over for besparelser på det offentliges udgifter. Jeg tror nu ikke, at disse spørgsmål lader sig afvise så let. Det er vel egentlig en lidt mærkelig situation: her står vi og taler om fremme af den private opsparring, ja, regeringen gennemfører oven i købet skatte- og afgiftsforhøjelser, som tilsigter at tvinge befolkningen til øget sparsommelighed eller i hvert fald større afsavn; og her kommer den højtærede finansminister med et finanslovsforslag, som betyder, at statens udgifter for det kommende år vokser med $\frac{1}{2}$ milliard kr., eller set i forhold til sidste års forslag endog med $1\frac{1}{2}$ milliard kr., så de samlede statsudgifter når op over 8 milliarder kr., og samtidig siger han, at der ikke på dette uhyre budget findes én eneste post, hvor det offentlige selv kan spare.

En gennemgribende reform af vor skatteudskrivning, byggende på offentlige besparelser, fremme af den private opsparring og den tilskyndelse til øget arbejdsindsats og initiativ, som ligger deri, at dette ikke længere skal være skattemæssigt strafbart, er et nødvendigt led i den produktionsfremmende politik, som løsningen af fremtidens opgaver kræver.

Vi må erkende, at vor tids økonomiske politik ikke i første række kan være et spørgsmål om fordelingen af den kage, som er bagt; nu vel, det spiller en rolle og kan have sin betydning, men med de perspektiver, som vor tids tekniske og økonomiske udvikling åbner, bliver spørgsmålet om, hvor meget større vi kan gøre den næste kage i ovnen, af langt større rækkevidde, fordi det